

Kissa ja lohikäärme

Olipa kerran harmaavalkoinen kissa nimeltä Pilvi.

Eräänä aamuna Pilvi heräsi, venytteli makeasti, ja tassutteli keittiöön kerjäämään ruokaa. Pilvi kehräsi, mourusi, ulvoi, räähkyi, ja lopulta hänen omistajansa tuli antamaan Pilvelle ruskeita, pyöreitä nappuloita. Pilvi ahmi aamupalansa, ja käveli hiirenhiljaa olohuoneeseen.

Pilvi hiipi valokatkaisijan alle, nousi takajaloilleen, ja painoi nappulaa. Valot eivät välittäneet pois päältä, vaan valokatkaisija pyörähti, ja paljasti sen toisella puolella olevan ulkonevan painikkeen. Pilvi läpsäisi sitä, ja seinään avautui valoa hohkaava ovi. Vain Pilvi näki oven, joten perheen muiden kissojen – Tommi ja Persilja – näkökulmasta näytti siltä, että Pilvi painoi valokatkaisijaa, ja katoaisi seinän sisään.

Pilvi astui ovesta sisälle, ja ovi katosi. Pilvi kääntyi katsomaan edessään avautuvaa Dinosaurusmaailmaa.

Lentoliskot liitelivät taivaalla. Corythosauruksen kirjava pää kurkisti puun takaa. Pachycephalosaurus viiletti Pilven ohi niin, että tämän karvat pölyisivät. Pilvi käveli esteenpäin.

“Suomu? Suomuu!” Pilvi huuteli.

Taivaalta lehahti kaunis, violetti lohikäärme, jolla oli sarvet ja siivet. “Saanko tulla kyytiin?” Pilvi naukaisi. Suomu nyökkäsi, ja sen sieraimista kohosi höyryä. Pilvi loikkasi Suomun selkään, ja tämä nousi taivaalle. He ohittivat monta kaksimetristä sudenkorentoa, ja kolme lentoliskoa.

Yhtäkkiä palmujen seasta alhaalta kohosi tyrannosauruksen karjaisu. Suomu kaarsi tulosuuntaansa, ja syöksyi maahan. Se laskeutui kevyesti, ja hiipi metsään.

Kaukana puiden yllä häämötti Valkovuoristo. Valkovuoristo oli iso vuoristo, jolla vaelsi mammutteja, ja joka oli kokonaan hyytävän lumen peitossa.

Metsäaukiolla käveli ylväästi valkoinen yksisarvinen, joka oli luonut sarvellaan voimakseen, niin, ettei tyrannosaurus päässyt pois sen keskeltä.

“Miksi tulit pesälleni? Etkö tiennyt, että minä, metsän kuningas, asun täällä? Ha! Et selkeästikään tiennyt!” yksisarvinen ylpeili. “En minä tiennyt, että tämä on sinun pesäsi!” tyrannosaurus puolustautui. “Etkä sinä muutenkaan ole tämän paikan kuningas, minä se olen!”

“Tuo on Wali Lituska Hienohelma, Dinosaurusmaan kättyisin, ja ilkein asukas”, Suomu kuiskasi Pilvelle, “ja muutenkin, tuo tyrannosaurus, – jonka nimi on Panssarihammas, – on tämän paikan kuningas. Olen yrittänyt karkottaa Lituskaa jo neljä kertaa, mutta se ei ole onnistunut.” “Selvä!” Pilvi miukui. “Minun on palattava kotiini, nähdään huomenna!”

Pilvi juosta jolkotti kohti jättisuurta palmua. Pilvi kapusi palmuun, ja antoi sen taipua melkein maahan asti. Palmu ponnahti ylös, ja Pilvi sinkoutui ilmaan. Hän syöksyi horisonttiin, ja pidemmällekin. Lopulta hän tömähti omaan petiinsä, ja jäi nukkumaan.

“Iih! Miten Pilvi voi olla tässä? Juuri äskenhän me kolusimme koko kodin, eikä Pilvi ainakaan ollut koko aikaa nukkumassa!” Pilvi kuuli ihmisten kiihkeän keskustelun. “Mau! Minä näin kun Pilvi katosi seinän sisään!” Tommi maukui, mutta eihän kukaan ymmärtänyt sitä, sillä se oli kissa.

Pilvi hörästi korviaan, mutta esitti nukkuvaa. "Nau! En usko. Sinä huijaat senkin karvaläjä!" Persilja naukaisi Tommille. "Ei seinän sisään voi noin vain hävitä!"

Pilvi kuuli kun ihmiset kävelivät pois, mutta Tommi ja Persilja jäivät riitelemään.

Pilvi raotti silmiään, ja näki vaaleanoranssin jäntevän kissan, joka seiso häntä pystyssä. Se oli Persilja. Persiljan vieressä taas seiso selkä köyryssä, ja niskakarvat pystyssä, ruskearaidallinen kolli, Tommi.

Vaikka Pilvi oli kissoista pienin, ja nuorin, se oli kaikkien pomo. Pilvi oli myös sisaruksista ainoa naaras, ja vaikka Persilja ja Tommi olivat sitä vahvempia, Pilvi oli kaikista ketterin, nopein, ovelin ja notkein.

Pilvi hyppäsi kypälilleen, ja arka Persilja säntäsi karkuun. Uhkarohkea Tommi puolestaan seiso hievahtamatta paikallaan. "En minä *kadonnut* seinän sisään, enkä oikeastaan edes kadonnut *seinän sisään!*" Pilvi sähähti. "Vai et! Jaaha!" Tommi puuskahti. "Ja miten niin et kadonnut seinän sisään?" "Ei kuulu sinulle!" Pilvi huudahti, ja syöksyi Tommin kimppuun. Tommi kellahti selälleen, ja yritti potkaista Pilveä, mutta tämä hyppäsi kypälilleen, ja loikkasi Tommin päälle uudestaan, ja lätkäisi Tommia päähän kynnet piilossa.

Yhtäkkiä ihminen ilmestyi nurkan takaa, ja Pilvi pomppasi pois Tommin päältä. Tokkurassa oleva Tommi kömpi kypälilleen, ja juoksi muualle. Pilvi kehräsi, ja hieroi päätään ihmistä vasten, vaikka oikeasti se oli vihainen sille, koska jos se ei olisi ilmaantunut paikalle, Pilvi olisi saanut tilaisuuden repiä Tommilta viikset pois. Persilja putkahti ihmisen takaa, ja katsoi Pilveä myötätuntoisesti. Persilja oli ainoa, joka tiesi Pilven käynneistä Dinosauriusmaassa. Pilvi katsoi kiitollisena takaisin, ja loikki olohuoneeseen. Olohuoneessa oleva pieni ihminen heitti hänelle resuisen pupulelun, ja Pilvi juoksi hakemaan sen.

Pilvi astui taas seinän sisään. Suomi oli häntä vastassa. "Tuli mieleen, että mistä Lituska ei tykkää, ja mistä hän pitää?" Pilvi kysyi ensimmäiseksi. "Se ei tykkää puusta, tai mistään muusta eläimestä tai dinosauruksista, ja se tykkää... Hmmm... Toisten kiusaamisesta", Pilveä paljon suurempi lohikäärme vastasi.

"Voidaanko taas lähteä lentä-" Pilvi aloitti. "Shhh! Joku tulee!" Suomi sihahti.

Ja kukapa muukaan, Lituska ilmestyi nurkan takaa hyräillen. Pilvi ja Suomi istuivat hiljaa pensaan takana. "Tiedän, että olette siellä", Lituska hymähti katsoen heitä kohti. "No terve, Wali Tuska", Suomi "tervehti" matalalla äänellä. "Hei! Olen Wali Lituska Hienohelma, en Wali Tuska! Älkää nimitelkö minua!" Lituska huudahti. Suomi pyöritteli silmiään. "Ai, hei sinä Taivaallinen!" Lituska tarkoitti Pilveä, vaikka kyllä tiesi tämän oikean nimen. Suomi asettui suojelevasti Pilven ylle. Pilvi näytteli pelokasta, ja pani silmänsä kimmeltämään säälittävästi.

Yksisarvinen nojautui lähemmäs, ja änki turpansa kiinni Pilven kuonoon. Pilvi sähisi, ja raapaisi Lituskan nenää. Lituska ulvahti, ja alkoi peruuttaa Pilven luota pois, mutta Suomi hönkäisi tulta sen alla olevan kutsumattoman vieraan – Lituskan – selkään. Wali Lituska rääkäisi, ja kohta lihava olento ravasi häntä savuten tiehensä.

Suomi ja Pilvi katsoivat toisiinsa pidätellen naurua. Vihainen Lituska kurkisti viidakon seasta, ja irvisti. "Te senkin..." se huusi, ja hävisi näkyvistä.

Suomu ja Pilvi purskahtivat nauruun. Hetken päästä Valkovuorilla näkyi valkoinen hahmo, jolla oli sateenkaarinen harja, ja pinkki häntä. Lituska. Lituska istahti kylmään lumeen, ja näkyi pelkkänä harmaana länttinä.

“Minä lähden, moikka!” Pilvi ilmoitti, ja katosi.

Kotona Pilvi huomasi, että oli ilta. Pilvi kävi syömässä, meni nukkumaan, ja käperytyi Persiljaa vasten.

Äkkiä Pilvi keksi. *Mitä jos...*

“Minä tiedän, miten... Hamm... Lituskan saa karkotettua!” Pilvi naukaisi katkonaisesti haukotuksen takia. “Miten olet täällä näin myöhään?” Suomu kysyi väsyneenä. “Öh...” Pilvi aloitti.

Pilvi oli tullut Dinosaurusmaailmaan saatuaan idean. He olivat Suomun pesässä kallionkolossa, joka oli suojassa tuulelta palmun ja suuren peikonlehden ansiosta.

“No, mikä idea?” Suomu uteli. “Sellainen, että tuon kotoani pupulelun, ja ajamme sillä takaa Lituskaa.” “Ja sitten paimennamme sen Valkovuorille!” Suomu täydensi. “Juuri niin!” Pilvi maukaisu. “Ai... Nytkö? Teemmekö me sen *nyt?*” “Jep”, Pilvi vastasi. “Käyn hakemassa sen lelun!” Pilvi ilmoitti. “Selvä!” Suomu sanoi. Väsymys oli kaihkonut kummastakin.

Pilvi nappasi lelunsa, ja lähti takaisin Dinosaurusmaailmaan.

“Ja eikun vaan menoksi!” Pilvi julisti Suomulle. “Vie meidät Wali Lituskan pesälle!” hän käski. Pilvi loikkasi Suomun selkään, ja tämä nousi lentoon. Suomu syöksyi taivaan halki, kunnes laskeutui pajun latvaan. Kyseinen puu oli vankka ja kestävä.

He tarkkailivat Lituskan pesää ikuisuudelta tuntuvan hetken ajan. Odotus tuotti tuloista: Lituska ilmestyi pesästään mumisten jotain ‘yöpartiosta’.

Pilvi loikkasi pajusta pupulelu hampaissaan. Hän ravisti sitä, ja Lituska perääntyi. Suomu käytti tilaisuutta hyväkseen, ja lensi äänettömästi siiveniskuun Lituskan selkään. Suomu retuutti yksisarvista kynsissään. Pilvi hyppi puusta toiseen yrittäen pysyä mukana.

Yksisarvinen räähkyi, ja rimpui, mutta Suomun vahvojen kynsien ansiosta se ei päässyt irti. Sitten Lituska tippui. Pilvi hyppäsi puusta häntä heiluen. Suomu syöksyi maahan, mutta Pilvellä oli tilanne hallussaan. Se pakotti Lituskaa peruuttamaan, ja epähuomiossa Lituska ei huomannut uhkaavasti lähestyvää lohikäärmettä. Suomu tarttui yksisarviseen uudestaan, ja kantoi tämän menestyksekkäästi metsän laidalle. Ja Pilvi seurasi maata pitkin, ja toivoi voivansa kasvattaa siivet, sillä hänen teki mieli lyhyhystyä makaamaan jokaisella hetkellä. Pilvi nosti katseensa, ja näki edessä sumun peitossa kohoavat vuoret. *Valkovuoristo!* Tieto siitä, että he olivat jo lähellä, valoi Pilveen uutta voimaa. Yllättävän tarmonpuuskan avulla Pilvi ponnisti seuraavaan loikkaan. Se seurasi Suomua, joka kiiti taivaalla hurjaa vauhtia. Kohta tuntui siltä, että Pilven tassut hädin tuskin hipoivat maata.

Sitten he olivat ensimmäisen vuoren juurella. Suomu lisäsi korkeutta, ja lensi, kunnes se oli pelkkä piste taivaalla. Sumun seasta tippui valkoinen yksisarvinen, Lituska. “Hyvästi, Wali Lituska Hienohelma!” Pilvi huusi iloisena. Pilvi odotti Suomua, joka saapui paikalle nopeasti ja hiljaa.

“Haluatko kyytiin?” Suomu kysyi. “Joo!” Pilvi naukaisi. Kaksikko lensi takaisin metsään. “Kiitos!” Panssarihammas huokaisi ilosta heidän saavuttuaan takaisin.

Suomu ja Pilvi kävelivät mäen huipulle. Heidän edessään avautui kaunis aurin-gonnousu.

He olivat pelastaneet Dinosaurusmaailman.